

நா. தாயுதையார்
கட்டுரை

கண்ணா கிறந்தது

NARAN

இயற்கையும் செயற்கையும்

* நாளுக்கொரு பகல்!

* வாரத்திற்கொரு கிழமை!!

* திங்களுக்கொரு தங்க முழுநிலா!!

* ஆண்டுக்கொரு இன்பப் பொங்கல் விழா!!

இந் நன்னாளில் உங்கள் உற்றாரை; உறவினரை; நண்பர்களை
மகிழ்விக்க, அவர்களை வாழ்த்த இதோ,

ஸ்ரீமகள் பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்!

ஓவியத் தந்தை திரு. கொண்டையராஜா அவர்களின் வண்ண
ஓவியங்களுடன், பிரபல ஓவியர்கள் பலரின் எழில் வண்ணப்
படங்களையும்கொண்டு, ஆப்செட் லித்தோவில் எட்டுக்
கலரில் பிரிண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

உங்கள் தேவைக்கு:

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி

122, வரதாமுத்தியப்பன் தெரு, சென்னை-1.

த. பெ. எண்: 275

போன்: 55338

கிளைகள்:

150, நேதாஜி ரோடு, மதுரை.

15, வெரைட்டிஹால் ரோடு, கோயமுத்தூர்.

14, சின்னக்கடைத் தெரு, திருச்சி-1.

138, சிவாஜி-ரோடு, பெங்களூர்-1.

102, மதுரை ரோடு, திருநெல்வேலி சந்திப்பு.

எம். எஸ். ராமுலு கம்பெனி, 285, சைனா பஜார், சென்னை-1.

கதைச் சுருக்கம்

முத்து ஒரு தாயில்லாத சிறுவன். அவன் தந்தை கருப்பையா சிங்கம்பட்டி ஜமீனில் வேலை பார்த்து வருகிறான். பங்கஜம் என்பவள் தன்மகன் பூபதியோடு ஜமீன் மாளிகையில் குடியேறி, ஜமீன் தாரின் மனைவி நாகம்மாளையும், அவள் மகன் சந்திரனையும் வீட்டைவிட்டே துரத்தி விடுகிறாள். எஜமான விசுவாசம் கொண்ட மாணிக்கம் என்ற வேலைக்காரனிடம் தன்மகன் சந்திரன் பேருக்கு எழுதிவைத்த உயிலைக் கொடுத்துவிட்டு மரணமடைகிறார் ஜமீன் தார். இதைத் தற்செயலாகப் பார்த்துவிட்ட முத்து கருப்பையா விடம் தெரிவித்துவிடுகிறான். விஷயத்தை அறிந்த பூபதி மாணிக்கத்தைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து, சவுக்கினால் அடித்து உயிலைக் கேட்கிறான். ஜமீன் தார் எழுதின உயில்போல ஒரு பொய் உயிலைத் தயாரித்து, "உண்மை உயில் இதுதான்" என்று பூபதியிடம் கொடுத்து மாணிக்கத்தை மீட்கிறான் முத்து.

மாணிக்கம் படுத்த படுக்கைபாகிறான். பக்கத்து டவுனி லிருந்து மருந்துவாங்கிவர முத்துவிடம் பணம் கொடுத்து அனுப்புகிறாள் மாணிக்கத்தின் மகள் வள்ளி.

போகும் வழியில் ஒரு திருவிழா. முத்து தன் கடமையை மறந்து வள்ளிகொடுத்த பணத்தை அங்கு உல்லாசமாகச் செலவு செய்துவிடுகிறான். வள்ளியிடம் தான் மருந்து வாங்கியதாகப் பொய்யும் சொல்கிறான். மாணிக்கம் இறந்துவிட்டானென்று அறிந்ததும் அமைதி காணாமல் தவிக்கிறான். அவன் கண் திறக்கிறது. வள்ளியிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறான். இந் நிலையில் வள்ளியைக் கற்பழிக்க வந்தபூபதியை அவமானப்படுத்தி உண்மையான உயில் தன்னிடமே இருக்கிறதென்று சொல்லிவிட்டு, அங்கிருந்து வள்ளியுடன் ஓடிவிடுகிறான்.

மனம் கொதித்த பூபதி அவர்களைப் பிடித்து வரும்படி ஆட்களை ஏவுகிறான். அவர்களிடமிருந்து தப்பித்து வள்ளியும் முத்துவும் ரயிலேறி சென்னை வந்து சேருகிறார்கள்.

களைத்திருந்த முத்துவை தெருவோரத்தில் விட்டுவிட்டு அவனுக்குப் பலகாரம் வாங்கிவரச் செல்கிறாள் வள்ளி. அப்போது ஒரு சேட்டிடமிருந்து ஜேப்படி செய்து மணி பர்ஸோடு அங்கு ஓடிவந்த ரங்கன், பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு பர்ஸை வீசிபெறிகிறான். அது முத்துவின் அருகில்விழுகிறது. அதை எடுத்துப் பார்த்த முத்துவை சேட் முதலானவர்கள் ஓடிவந்து அவன்தான் திருடன்

என்று அடிக்கிறார்கள். அப்போது அங்கு வந்த மருதாயி என்ற பழக்காரி முத்துவைக் காப்பாற்றுகிறாள்.

இந்நிலையில். ஒரு கிழவியிடமிருந்த பண்ப்பையை அபகரித்த ரங்கன், அந்த கிழவியின் நிலைமையை நேரில் கண்டறிந்து மனம் திருந்துகிறான். அவன் கண் திறக்கிறது. அவனை நேசித்த வள்ளி, அவன் நல்லவனாகிவிட்டானென்று அறிந்து மகிழ்கிறாள்.

முத்துவையும் வள்ளியையும் தேடி சென்னைக்கு வருகிறான் பூபதி. ஒருநாள் பழங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கும் காகிதங்களுடன் உயிலையும் சேர்த்து எடுத்துச் சென்ற மருதாயி, ஜமீந்தார் ஆட்களிடம் அந்த உயிலிலேயே பழங்களைக் கட்டிக்கொடுத்து விடுகிறாள். விஷயமறிந்த ரங்கன் ஜமீந்தாரின் வீட்டுக்கு ஓடுகிறான். ரங்கன்தான் காணாமல்போன சந்திரன் என்று பூபதி தெரிந்துகொள்கிறான். உயிலுடன் ஓடிவிட்ட ரங்கனைப் பிடித்து வரும்படி தன் ஆட்களை ஏவுகிறான். ரங்கன் தப்பிவிடுகிறான். ஆனால் முத்து அகப்பட்டுவிடுகிறான். உயிலின் இருப்பிடத்தைச் சொல்ல முத்து மறுக்கவே, அவனைச் சவுக்கால் அடித்து சோறும் தண்ணீரும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லி இருட்டறையில் தள்ளுகிறான் பூபதி. தன் கண் முன்னால் முத்து அல்லல் படுவதைக் கண்டு மனம் குமுறுகிறான் கருப்பையா.

உயிலோடு ஓடிவந்த ரங்கன் காரால் மோதப்பட்டு மூர்ச்சையாகிறான் அவன் தான் உண்மையான ஜமீந்தார் என்பதை வள்ளியும் அறிகிறாள்.

பூபதிவீட்டு வண்ணாத்தி சின்னையி மூலமாக முத்துவின் நிலைமையை அறிந்த ரங்கன், முத்துவை மீட்கத் தன் கத்தியோடு புறப்படுகிறான்.

மகனுக்குத் திருட்டுத்தனமாகச் சாப்பாடு எடுத்துச் சென்ற கருப்பையாவை பூபதி கீழே பிடித்துத் தள்ளுகிறான். பொங்கியெழுந்த கருப்பையா அங்கு கிடந்த ரங்கனின் கத்தியால் பூபதியைக் கொன்றுவிடுகிறான்.

இருட்டறையிலிருந்து தப்பித்த முத்து, தன் தந்தை கொலை செய்வதைக் கண்ணுற்று மூர்ச்சையாகிறான். அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு அவ்விடமிருந்து ஓடிவிடுகிறான் கருப்பையா. தற்செயலாய் அவ்வழியே வந்த ரங்கன் தன்கத்தியால் பூபதி கொலையுண்டிருப்பதைப்பார்க்கிறான். எல்லாரும் ஓடிவந்து அவன்தான்கொலைகாரன் என்று பிடித்துக்கொள்கிறார்கள்.

உண்மை தெரிந்த தன் மகனைத் தூணோடு கட்டிப் போடு
கிறான் கருப்பையா. தீர்ப்புச் சொல்லும் நாள், முத்து அவ்விட
மிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு நியாயஸ்தலத்திற்கு ஓடுகிறான். கருப்
பையா அவனைத் துரத்துகிறான். ஓடும்போதே கருப்பையாவின் உள்
ளத்தில் பெரும் புயல் வீசுகிறது. தான் மனிதனாக மாறுவதற்குக்
கிடைத்திருக்கும் சந்தர்ப்பத்தை அவன் உணர்கிறான். நியாயஸ்
தலத்திற்கு விரைந்து உண்மையை ஒப்புக்கொள்கிறான். அவன்
மனச்சுமை நீங்குகிறது. நல்லவர்களுக்கு இழைத்த தீங்குகளுக்
கெல்லாம் பரிகாரம் கிடைத்துவிட்டது என்ற நிம்மதிபெறுகிறான்.
அவன் கண் திறந்தது.

வள்ளிக்கும் ரங்கனுக்கும் கல்யாணம் நடக்கிறது. ரங்கன்
ஜமீன் சொத்துக்களை ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு
குப்பத்திற்கே வந்து அவர்களோடு வாழ்கிறான். குப்பத்து மக்களை
இலட்சியப் பாதையிலே அழைத்துச் செல்கிறான் முத்து.

உங்கள் தேவைக்கு!

சினிமா வசனங்கள், பாட்டுப் புத்தகங்கள், தனிப் பாடல்கள்,
தனி நாடக வசனங்கள், சிறப்புப் பாடல்கள்
மொத்தமாகவும், சில்லரையாகவும்

கிடைக்குமிடம்:

புத்தகம் கம்பெனி

122, வரதாமுத்தியப்பன் தெரு, சென்னை-1

கிளைகள்:

150, நேதாஜி ரோடு, மதுரை

15, வெரைட்டிஹால் ரோடு, கோயமுத்தூர்

14, சின்னக்கடைத் தெரு, திருச்சி-1

138, சிவாஜி ரோடு, பெங்களூர்-1

102, மதுரை ரோடு, திருநெல்வேலி சந்திப்பு

குறிப்பு: தலைமை நிலைய விலைக்கே கிளைகளிலும் கிடைக்கும்.

கண் திறந்தது பாடல்கள்

பாட்டு 1

இயற்: கல்யாணசுந்தரம் பாடி: ஜமுனாராணி

மனுசனைப் பாத்திட்டு உன்னையும் பாத்தா
மாற்றமில்லேடா ராஜா—எம்
மனசுலே பட்டதை வெளியிலே சொல்றேன்
வந்தது வரட்டும் போடா... சில (மனு)

உள்ளதைச் சொன்னு ஒதைதான் கெடைக்கும்
ஒலகம் இதுதாண்டா... ராஜா
ஒலகம் இதுதாண்டா...

உள்ளத்துணிவோட பொய்சொல்லுவோருக்கு
உல்லாச புரிதாண்டா—இது
உல்லாச புரிதாண்டா... (மனு)

வசதியிருக்கிறவன் தரமாட்டான்—அவனை
வயிறு பசிக்கிறவன் விடமாட்டான் (வசதி)

வானத்தை வில்லா வளைச்சுக்காட்றேன்னு
வாயாலே சொல்லுவான் செய்யமாட்டான் (சிலமனு)

பள்ளிக்கூடம் இல்லாத ஊருக்குப்
பயணம் போறேண்டா... (நான்)

ஒரு சிறு: அங்கே நானும் வாரேண்டா...
முத்து: வெளியே படிக்கவேண்டியது நெறய இருக்கு

படிச்சிட்டு வாரேண்டா—சிலர்
படிக்க மறந்தது நெறய இருக்கு
படிச்சிட்டு வாரேண்டா... (மனு)

எழுதிப் படிச்ச அறியாதவன் தான்
உழுது ஒளச்ச சோறு போடருன்...

எல்லாம் படிச்சவன் ஏதேதோ பேசி
நல்லா நாட்டைக் கூறு போடருன்...

இவன் சோறு போடருன்...
அவன் கூறு போடருன்... (மனு)

பாட்டு 2

இயற்: வி. சீதாராமன் பாடி: சுசீலா-ஜானகி

பணம்காசு—படைச்சாலே மனுஷன்
நினைச்சாலே எதையும்
விலைபேசி வாங்கலாமே...
ஹேய்.....உலகம் வணங்குமடி—பணமே
உள்ளவன் தெய்வமடி...

அறுபது வயசிலும் இளமை-பணத்தாலே-வருமடி
அண்ணனும் தம்பியும்-ஜன்ம வைரிகளாய்—

ஆக்கிவைக்கும் அதன் குணமடி...

பல கட்சி ஆட்டங்களும்...காக்கா கூட்டங்களும்

பசையுள்ள மகராஜன் கைக்குள்ளே...

உல்லாச உலகில்-உருண்டோடிப் போகும்

பைசாவே ஜீவ நாடி...

ஹேய்..... உலகம் வணங்குமடி—பணமே

உள்ளவன் தெய்வமடி.....

பாட்டு 3

இயற்: அனுமந்தராவ்

பாடி: சுசீலா

மண்மீது பாயும்

மா நதி யாவும்

பெண்களின் கண்ணீரோ—பேதைப்

பெண்களின் கண்ணீரோ?

அலையதன் மேலே துரும்பைப் போலே

நிலைதடுமாறி கலங்கிடலானேன்...

வாழ்விது வீணோ வழி காண்பேனோ

பாரிலெந்நாளுமே வேதனை தானோ

(மண்)

தூண்டிலில் வீழ்ந்த மீன்போல் நானே

சூழ்ந்திடும் துயரால் துடித்திடலானேன்

சோதனை ஏனோ துன்பமே தானோ

காரிருள் நீங்கிடும் காலம் வராதோ...

(மண்)

பாட்டு 4

இயற்: கல்யாணசுந்தரம் பாடி:கோவிந்தராஜன், ஜமுனாராணி-குழு

ஒரு குறையும் செய்யாமே

ஒலகத்திலே யாருமில்லே—அப்படி

உத்தமனாய் வாழ்ந்தவனை—இந்த ஒலகம்

ஒதைக்காம விட்டதில்லே.....

இருக்கும் பொழுதை ரசிக்கணும்—அட

இன்பமாகக் கழிக்கணும்—

எதிலும் துணிஞ்சு இறங்கணும்—நீ

ஏங்கி எதுக்குத் துடிக்கணும்—

(இருக்)

நானே நானே என்று பொன்னான

நானைக் கெடுப்பவன் குருடன்

நடந்து போனதை நெனச்சு ஒடம்பு

நலிஞ்சு போறவன் மடையன்—சுத்த மடையன்

நம்மைப்போலே கெடச்சதைத் தின்னு
 நெனச்சதைச் செய்யிறவன் மனுஷன்-
 ஆடி ஓடிப் பொருளைத் தேடி...
 அவனும் திங்காமே பதுக்கிவப்பான்...
 அதிலே இதிலே பணத்தைச் சேத்து
 வெளியிட பயந்து மறச்சு வப்பான்
 அண்ணன் தம்பி பொண்டாட்டி புள்ளை
 ஆருக்கும் சொல்லாம பொதச்சு வப்பான்
 ஆகக் கடசியில் குழியைத்தோண்டி
 அவனையும் ஒருத்தன் பொதச்சு வப்பான்—ஆமா
 பொதச்சு வப்பான் (இருக்)

நல்ல வழியிலே வாழ நெனச்சு
 நாயா அலையாதே—அது இந்த நாளில் முடியாதே
 நரியைப் போலே எலியைப்போலே
 நடக்கத் தெரிஞ்சுக்கணும்—தம்பி
 பொழைக்கத் தெரிஞ்சுக்கணும்
 உடம்பு அழுக்கு உடையும் அழுக்கு
 உள்ளம் அழுக்குங்க-அதுலேதான் உலகம்கிடக்குங்க-இது
 உமக்கும் எனக்கும் கழுதைக்கும் தெரியும்
 ஒண்ணும் சுத்தமில்லே—
 உள்ளதைச் சொன்னா குத்தமில்லே... (இருக்)

பாட்டு 5

இயற்: சீதாராமன்
 என் மனம் அறிவானேடி—
 பொன் மயில் மீதுவரும்—ஞான வடிவேலன்
 வெண்ணிலா நேரத்திலே-வெள்ளிமலை ஓரத்திலே
 என்றென்றும் அவன் வரவை—
 எதிர் பார்த்து ஏங்கி நிற்கும் (என்)
 சின்னஞ்சிறு-வயதிலே-வினையாடும் போதிலே
 சிந்தை கவர்ந்தே மறைந்தானே
 கன்னி வள்ளி மோகத்திலே—
 சொன்னதெல்லாம் மறந்தானே
 உன்னை—எந்நாளும்—பிரியேன்றன்ற சுகுமாரன் (என்)

பாட்டு 6

இயற்: சீதாராமன்
 வள்ளி: பெண்களைக் கண்டாலே
 மனம்போலே—வலை
 பாடி: கோவிந்தராஜன்-சுசீலா

ரங்கன்: வீசுதல் சரிதானா—வரை
மீறுதல் முறைதானா—ஒங்க
தொழிலே இதுதானா...
ஆண்களைக் கண்டாலே
மனம்போலே—நிலை
மாறுதல் சரிதானா—குறை
கூறுதல் முறைதானா—ஒங்க
தொழிலே இதுதானா.....
வள்ளி: கேலி ஆகுமா...ஒங்க
கிறுக்கும் போகுமா
அறியாத பெண்கள் மனதைக்
கலைப்பதுதான் நியாயமா? வலை
ரங்கன்: வீசுதல் சரிதானா—வரை
மீறுதல் முறைதானா—ஒங்க
தொழிலே இதுதானா...
கோபம் ஆகுமா—உங்க
குறும்பும் போகுமா
கண்ணாலே பேசி இதயம்
கலப்பதுதான் நியாயமா—நிலை
மாறுதல் சரிதானா—குறை
கூறுதல் முறைதானா—ஒங்க
தொழிலே இதுதானா.....

பாட்டு 7

இயற்: வி. சீதாராமன் பாடி: கோ விந்தராஜன்-சுசீலா-குழு

கண் திறந்தது!
ஒளி பிறந்தது!!
இரு ளகன்றது!!!

புது வாழ்வு பெறுவோமடா—நல்ல
புத்தியாய்ப் பிழைத்து என்றும்
சத்தியத்தைக் காத்து நின்று
மதியிழந்து திரிந்த நாளை மறப்போம்—நல்ல
மனிதனாகும் உறுதிகொண்டு உழைப்போம்
பேதமையை மாய்ப்போம்
பேதமெல்லாம் தீர்ப்போம்
நீதியான பாதையிலே
சோதரராய் செல்வோமடா—

(புது)

(புது)

இல்லை யென்ற சொல்லையே
 இல்லை யென்று ஆக்குவோம்—வாடும்
 ஏழை மக்கள் துன்பமெல்லாம் நீக்குவோம்
 பஞ்ச மில்லை—பசியு மில்லை
 நெஞ்சி லுரமும்—நேர்மைத் திறமும்
 கொண்டு முன்னே செல்வோமடா—

(4து)

தெய்வம் ஒன்று இருக்குதென்று நம்புவோம்—தீமை
 செய்தவர்க்கும் நன்மை செய்ய முந்துவோம்
 நமது நாட்டின் பெருமை
 காப்பது நம் கடமை
 எமது தந்தை காந்தி மகான்
 சொன்ன வழியில் செல்வோமடா—

(4து)

பாட்டு 8

இயற்: வி. சீதாராமன்

பாடி: கோவிந்தராஜன்

பறந்ததே—உண்மை பறந்ததே
 நீதி வழியில் விரைந்ததே...
 பறந்ததே உண்மை பறந்ததே
 சத்தியத்தை மறைத்து வெற்றியும்
 கண்டவர் யாரடா—இதை

உணர்ந்துபார்—கண்ணைத் திறந்துபார் நன்றாய் (பறந்)

உண்மையே தெய்வமென்று
 உயர்வான கோபுரங்கள்
 உலகெங்கும் நின்று பறை சாற்றுதே
 வஞ்சகனும் திருந்திவாழ
 பாதை காட்டுதே இதை

உணர்ந்துபார்-கண்ணைத்-திறந்துபார்...நன்றாய்- (பறந்)

சொந்தமேது பந்தமேது-தந்தையேது தனயனேது
 சோதனையில் நீயும் மனம் சோர்வதோ
 நீதி முன்னே ரத்தபாசம் பார்ப்பதோ
 செல்வமே-விரைந்து செல்லடா
 ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்
 பதித பாவன சீதாராம்

அழகு அணி!

வார்த்தக ஏணி!!

கலை வாண

1960-ம் வருட ஸ்ரீமகள் காலண்டர்கள்!

- * ஆப்செட் லித்தோவில், மல்டிக் கலரில் பிரிண்டான ரோல் காலண்டர்கள்.
- * மூன்று தேதிகளும் தினசரி ஒரு குறளும் அதன் சிறப்புரையும் கூடிய ஸ்ரீமகள் திருக்குறள் காலண்டர்கள்.
- * மூன்று தேதி தினசரி இதழுடன், பஞ்சாங்கக் குறிப்பும் கூடிய ஆபீஸ் காலண்டர்கள்.
- * மூன்று தேதி ஸ்ரீமகள் தினசரி காலண்டர்கள்.
- * உயர்ந்த ஆர்ட் பேப்பரில் பிரிண்டான, அகல நீளமான மூவண்ணப்பட மாத சிலிப் காலண்டர்கள்.
- * மூவண்ணப்பட ரோல் காலண்டர்கள்.
- * கறுப்புப் பட ரோல் காலண்டர்கள்.
- * ஸ்ரீமகள் பஞ்சாங்க காலண்டர்கள்.

ஓவியத் தந்தை திரு. கொண்டையராஜா அவர்களின் வண்ண ஓவியங்களுடன்; பிரபல ஓவியர்கள் பலரின் கைத்திறனால் உருப்பெற்ற எழிற் படங்களையும் கொண்டு, நீங்கள் விரும்பும் வகையில்; உயர்ந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வியாபாரிகளின் முகவரி; விளம்பரங்கள் அச்சிட்டுக்கொடுக்கப்படும் விரிவான விலைப்பட்டிக்கு எழுதுங்கள்:

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி

122, வரதாமுத்தியப்பன் தெரு, சென்னை-1
த. பெ. எண்: 275 போன்: 55338

கிளைகள்:

150, நேதாஜி ரோடு, மதுரை.

15, வெரைட்டிஹால் ரோடு, கோயமுத்தூர்.

14, சின்னக்கடைத் தெரு, திருச்சி-1.

138, சிவாஜி ரோடு, பெங்களூர்-1.

102, மதுரை ரோடு, திருநெல்வேலி சந்திப்பு.

எம். எஸ். ராமுலு கம்பெனி, 286, சைனா பஜார், சென்னை-1.

கணவனைக் காத்த காரிகை

விளக்கம்

தென்னகத்து மக்களிடத்திலே புராணத்தின் வாயிலாக கௌரவிக்கப்பட்டு போற்றப்பட்ட கற்பரசிகள் பலர். சிந்தித்தால் கேள்வி பிறக்கும். அந்தக்கேள்வியை நம்பிக்கை என்பதன் பேரால் நீண்ட பெருமூச்சுடன் பதிலாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

மரபு, முறை, கடமை என்பதன் உறுதியாக கணவனை கடவுளாக வழிபட்ட சிலர் திருவள்ளூர் மனைவி வாசுகி முதலானவர்களை நிரூபித்தனர்.

பாண்டிய நாட்டின் வரலாற்றில் அந்த பண்பாட்டில் இப்படியொரு கதை இருந்ததாக படைக்கப்பட்ட சிறப்பே "கணவனைக் காத்த காரிகை".

அப்பாற்பட்ட சில மிகையான சம்பவங்களும், கோர்வையும் கலை நுணுக்கத்தின் பெருமையை விளக்குவதற்காக சேர்க்கப்பட்ட புதுமைகள்.

ஸ்ரீ தேவியின் சூலத்தை அடைய கபாலி என்பவன் மாதவி என்ற கந்தர்வப் பெண்ணை வழி மறிக்கிறான். இளவரசன் மனோகரன் தடுக்கிறான், தாக்கப்படுகிறான்.

கார்ப்பாற்ற, அவன் தாய் ஒரு சபதத்தை நிறைவேற்ற ஒப்புக் கொள்கிறாள். அந்தப் பொருப்பில் தன் கணவனுக்கும் மகனுக்கும் ஒரே சமயத்தில் நல்லவளாக இருக்க முடியவில்லை.

இளவரசனைக் காதலித்த மாதவி புரிந்து கொள்கிறாள்.

துயரம் தொடர்கிறது.

பாம்புகள் வண்டி இழுக்கின்றன!

கட்டவிழ்த்து விடுகின்றன!

இசை மீட்டி மாதவியை நடனம் ஆடவைக்கின்றன.

கணவனை அந்தக் காரிகை காப்பாற்றுகிறாள்.

படத்தைப் பாருங்கள் விளக்கத்தை புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

இயற்றியவர் : புரட்சிதாசன்

பாடியவர் : ஜாள்

இறைவா வாழ்வதற்கு ஒரு
வழிதருவாய் அருள்வாய்

—இறைவா...

மஞ்சளேபூசி மலர்கின்ற முகத்தாள்
சவக்கோலமாக தோன்றுகின்றாள்
நெஞ்சோடு நீந்தி ஆலயம் வந்தாள்
நிம்மதி இன்றி பொங்குகின்றாள்

தவிதவித்து மயங்கி நின்று
தள்ளாடும் சேய்க்கு இன்று
இன்னும் தயவு இல்லையா

—இறைவா...

பெண்மை மலரில் இன்சுவை என்ருள்
பிரிவு கண்டாள் பேதை ஏங்குகின்றாள்
சித்திரத்தை பார்த்து சிலையாகி நின்றுள்
மழைதூவக் கண்டு பதறுகின்றாள்

நீக்குளித்து நீறு முன்னே
பால் தெளிக்க யாருமில்லை
உனக்கும் கருணை இல்லையா

—இறைவா...

ஒரு தோழி : புவை நினைத்தால் என்ன தருவாள்
சொல் என் தோழி

கூட்டம் : சொல் என் தோழி
பூத்து செடியாகினால்
காய்த்து கொடியாகினால்
அவை அமுதின்பம் சிந்தாத தேன்கூடு
அது தேன் கூடு

பெண் : அவர் எங்கே?...

5

இயற்றியவர் :
புரட்சிதாசன்

பாடியவர் :
ஜானகி

(தொகையரு)

சேயை பாராய் மாலையை தாராய்
பேதைமகள் குறை தீராய்
போவது எங்கோ பேய்கள் வந்து
சூழுமோ வழித்துணை வாராய்

(பாட்டு)

தாயே என் தாயே
வாழ்க்கை என்றும் சிறையா
தவறு என் ஆசை என்றால்
வாழ்ந்தது ஒரு குறையா

—தாயே

நேற்றிருந்த எண்ணங்கள்
தீயாகிப் போச்சே
பூத்திருந்த நான் ஊமை
பூவாகிப் போனேன்
கணியாய் இருந்து காயும்
மங்கை ஒரு கதையா

—தாயே

நீதிஇதோ ஏகொடிய கதிரவா
வேதனையா மனம் தாளேன்
நெஞ்சார ஏனோ நெருப்பில் தள்ள
நீ இந்த தவறு செய்தாய்
மழைமேகமே இரங்கி வாவா
இன்னும் மௌனம் ஏனோ
மீளாத தாகமும் மயக்கமும் தீதோ
காப்பதும் கடமை தானோ
பொறுமை கொடுமை இது ஏனோ

—தாயே

கண்டது கண்டேன் இருளை கண்டேன்
 கணவனைப் பறிப்ப நன்றே
 என்ன நேருமோ பேய்கள் வரலாமோ
 என் உயிரை கொல்லல் தகுமோ
 திசைகள் எதுவோ தெய்வம் வருமோ
 திருமுகமே துணையாமோ
 வழிகாட்டுவாய் காட்சி தருவாய்
 இன்னமும் சோதனை ஏனோ

— தாயே

6

இயற்றியவர் : புரட்சிதாசன்

பாடியவர் : ஜானகி

(தொகையரு)

அன்று நான் செய்த பாவம் என்ன
 பேதை முகம் பார்
 யாரென்று எண்ணாமல் கண்முடி
 நிற்பதுதான் ஏன்
 ஏனென்று கேளாமல் வாய்முடி
 கல்லாக்கிக் கொண்டது ஏன்
 நானிங்கு சாகாமல் புதைந்து
 நமந்து மடிக்கிறேன் பார்

(பாட்டு)

தீண்டாமல் தீய்ந்து போனேன்
 மணமாது ஓய்ந்து நின்றேன்
 அமைதி தேடும் முடிவில்
 ஆரூத துயரை கண்டேன்
 கவலை மீறி பெறுக
 தூண்போல மழையில் நனைந்தேன்
 ஊடுதிரியாகும் விளக்கில்
 நான் நின்றுகொண்டு நடந்தேன்

ஏறாமல் இருந்த மலையில்
 நான் ஏறி தொடர நினைத்தேன்
 கரை சேர்க்க இரக்கமில்லை
 பழிபாவம் உனக்கு இல்லை
 ஆனாலும் தெய்வம் என்றேன்
 ஆட்கொள்ள கேட்டு நின்றேன்
 உருகாமல் நிற்ப தென்ன
 உதவாமல் நிற்பதென்ன

நடிகர்கள்

ஹ. வி. சகஸ்ரநாமம்	...	கருப்பையா
மாஸ்டர். வியாஸ்	...	முத்து
ராமநாதன்	...	சந்திரன், ரங்கன்
டி. ஆர். நடராஜன்	...	பூபதி
பி. எஸ். வெங்கடாசலம்	...	மாணிக்கம்
ஏ. கருணாநிதி	...	சடையன்
பிரண்டு ராமசாமி	...	சங்கரன் குட்டி
நாராயணப் பிள்ளை, சாயிராம், பாலகிருஷ்ணா, பி. டி. சம்பந்தம், டி. கே. கல்யாணம், சி. பி. கிட்டான்.		

நடிகைகள்

மைனாவதி	...	வள்ளி
என். எஸ். கே. மதுரம்	...	மருதாயி
சூர்யகலா	...	ரமாமணி
சி. டி. ராஜகாந்தம்	...	பங்கஜம்
எஸ். ஆர். ஜானகி	...	கிழவி
இந்திராதேவி	...	சின்னாயி

கதை, வசனம்--டைரக்ஷன்:

கே. வி. சீனிவாசன்

பாடல்கள்:

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், சீதாராமன்,
அனுமந்தராவ்.

சங்கீதம் டி. ஆர். ராஜகோபால்

பின்னணிப் பாடியவர்கள்:

சீர்காழி கோவிந்தராஜன், எஸ். சி. கிருஷ்ணன், வி.என். சுந்தரம்,
ஜமுனாராணி, சுசீலா, ஜானகி.

நடனம்: சாயி-சுப்புலக்ஷ்மி

ஆர்ட்: ஏ. கே. சேகர்

ஒளிப்பதிவு: ஜி. பாலகிருஷ்ணா

ப்ரொட்யூசர்: பட்டண்ணா

நாராயணன் கம்பெனி தயாரிப்பு

ஸ்டேடியோ: ஜெயினி-நரசு

கலைகள் அச்சகம், மதுரை.